

امجد علی خاکسار

پی ایچ ڈی (پشتو) ریسرچ سکالر پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

ڈاکٹر کرن سنین

اسسٹنٹ پروفیسر، پختونخوا مطالعاتی مرکز، باچا خان یونیورسٹی چارسدہ

زمان او مکان یوہ کتنہ

Amjad ali Khaksar *

Phd (Pashto) Research Scholar, Pakhtunkhwa study Center, Bacha Khan University Charsadda.

Dr Kiran Seeneen

Assistant Professor, Pakhtunkhwa study Center, Bacha Khan University Charsadda.

*Corresponding Author: amjadalikhaksar2015@gmail.com

An Overview of Time and Space

This article presents an introductory and conceptual study of time and space, focusing on their meanings, definitions, and evolving interpretations across different intellectual traditions. Time and space are among the most fundamental categories of human thought, shaping not only physical reality but also cultural, religious, philosophical, and literary worldviews. The study begins by clarifying the basic concepts of time and space and tracing their semantic and conceptual foundations. It then examines the mythological understanding of time and space, where they are perceived through symbolic, cyclical, and sacred frameworks. Furthermore, the article explores the social conception of time and space as culturally constructed realities that organize human life and collective experience. The theological and religious perspectives are discussed to highlight how divine order, eternity, creation, and sacred space influence human perceptions of temporality and spatiality. The paper also addresses the philosophical interpretations of time and

space, drawing attention to their metaphysical and epistemological dimensions. In addition, the literary perspective is analyzed to show how time and space function as aesthetic and narrative elements in literary expression. Finally, a brief discussion of the scientific conception of time and space is presented, emphasizing modern scientific thought and its impact on contemporary understanding. By offering a comparative and interdisciplinary overview, this article aims to provide a comprehensive conceptual framework for understanding time and space as dynamic and multifaceted constructs across mythological, social, religious, philosophical, literary, and scientific discourses.

Key Words: *Time, Space, Mythological Concept, Social Perception, Theological Perspective, Religious Thought, Philosophical Interpretation, Literary Concept, Scientific View.*

زمان او مکان دواړه د عربی ژبې الفاظ دي چې اکثر مرکب وئبلې شي دا په اردو، پښتو، فارسی، کښې هم د عربی په شان په دغه معنا او مفهوم کښې استعمالیږي، په انگرېزي کښې ورته Space and Time وايي. زمان وخت ته وايي او مکان ځای ته خو ولې صرف دا تعريف يې کافي نه ګڼلې کېږي. د زمان او مکان د معنې او مفهوم په اړه په مختلفو ځايونو کښې رنگ رنگ تعريفونه شوي دي چې ما ترې دلته څو حوالې پرله پسې راوړي دي.

"وخت، محال، شبېه، روزگار، پېر،¹
زمانه، دور، وخت، موده، مګرې، ساعت، لږ وخت"²

"وقت، گھڑی، ساعت، دم، مدت، معیاد، وقفه، زمانه، عهد، دور، جګ، موقع، هنگام، موسم، فصل، رت، فرصت، مهلت، باری، نوبت، دفعه، هار، حالت، گت، عمر، زندگی، حیات، موت کی گھڑی، مصیبت، وقت، دشواری"³

"وقت، خواه وہ مختصر ہو یا طویل، ہنگام، دور، عہد، گزشتہ، موجودہ یا آئندہ، نیز دوران، دنیا اور مافیہا، رت، موسم، فصل، آسمان، مسلسل اور پے درپے لحات یا آفات کا مجموعہ، حرکت کی مقدار (جس طرح نقطے کی حرکت یا کشش سے خط صورت پذیر ہوتا ہے اسی طرح لمحے یا آن کے تسلسل سے زمان وجود میں آتا ہے) روز و شب اور ماہ و سال کے تسلسل کی ہیئت مجموعی، وہ جو موجود ہو، اس کا وجود قرار پذیر نہ ہو، جګ، مدت، عصر، وقت (تصوف) جو ہر وقت بدلتا رہے"⁴

"وقت ایک ایسی تجربہ ہے جو نہ دیکھی جاسکتی ہے نہ سنی یا چھوٹی جاسکتی ہے۔ ہم وقت کے حوالے سے مدت عرصہ اور زمانہ جیسے الفاظ استعمال استعمال کرتے ہیں تو اُس میں میں پھیلاؤ اور وسعت پذیری کا مفہوم خود بخود شامل ہو جاتا ہے۔ کیونکہ ہم وقت کا عمومی تصور اس کائنات میں ہونے والے واقعات کے ذریعے کرتے ہیں۔"⁵

Time, a measured or measurable period, a continuum that lacks spatial dimensions. Time is of philosophical interest and is also the subject of mathematical and scientific investigation.⁶

ژباړه "وخت یوه ټاکلې یا اندازه کېدونکې مودې ته ویل کېږي. دا یو پرله پسې بهیر د مې چې مکاني ابعاد نه لري. وخت د فلسفې له اھمو بحثونو نه د مې او هم دارنگه د ریاضیاتو او طبیعي علومو د مطالعې موضوع هم ګڼل کېږي."

زمان هغه لړۍ ده چې په کښې پېښې او شېبې تر سره کېږي. وخت کښې لنډې شېبې، ساعتونه، ورځې، میاشتې، کلونه او تردې چې د ژوند ټولې مرحلې شاملې دي. وخت د انساني ژوند، د طبیعت د بدلونونو او د نړۍ د پېښو د ترتیب د پاره جوړ شوی، خو نه لیدلې کېږي، نه اورېدلې کېږي او نه هم د لاس په وسیله نیولې کېږي. مونږ د وخت د پاره مختلف الفاظ کاروو لکه شېبه، ساعت، ورځ، موسم، ژوند او موده، چې ټول د وخت د اندازې او اهمیت ښکارکونه کوي. ساده مطلب دا چې، وخت مونږ ته د پېښو د ترتیب او د ژوند د تجربو د پوهېدو د پاره یو جوړښت راکوي. دغه شان به اوس د مکان په حقله هم یو څو تعریفونه پرله پسې راوړم چې دا اندازه اوشي چې مکان څه شی د مې.

د اوسېدو ځای، ځای، کور، استان، استان،⁷

ځای، کور، د اوسېدلو ځای

،- عمارت، اباد مې، مقام، محل⁸

"جگه، مقام، ټکانه، وسعت جس میں کوئی وجود سما سکے یا پایا ہو (زمان کے برخلاف) رہنے کے لیے بنی ہوئی عمارت یا جگه، مسکن، حویلی، گھر، مقام بود و باش (مجازاً) اہل خانہ، گھر کے لوگ اہلیہ، بیگم، بیوی (قدیم) مقام، رتبہ، درجہ"⁹

"مطلق فضا (مکان) کسی خارجی شے کے لحاظ نہیں بلکہ فی نفسہ محض اپنی حقیقت کی بنا پر غیر متغیر اور غیر متحرک ہے، اضافی مکان مطلق مکان کا ایک حرکت پزیر حصہ ہے ہمارے حواس اس کو دوسری اشیا کی لحاظ سے اس کے مقام کے ذریعے محسوس کرتے ہیں" ¹⁰

مکان یا خاے ہغہ دے چہ ہر خہ پکنہی موجودگی لری او ژوند پکنہی یو بہیر لری۔ دا خاے کہدا مے شی، کور، فضا، اپارتمنت، بنار، د اوسپدلو خاے، یا ہر داسی خاے وی چہ انسان، خاروی او نور شیان پکنہی ژوند کوی۔ مکان صرف د یو خیز پہ نظر نہ وی، بلکہ خیلہ خیلہ وجود لری او مونہ یی د نورو خیزونو پہ نسبت احساس کوو۔ پہ فلسفی او علمی نظر کنہی، مکان یو مطلق حقیقت دے چہ ثابت او غیر متحرک دے، او د نورو خیزونو د موجودگی سرہ تراو لری۔ ہم دارنگہ، مکان صرف طبعیاتی نہ دے، بلکہ د خلقو د اوسپدو، ژوند، کورنی، مقام او رتبہ د پارہ ہم معنی لری۔ پہ سادہ تکو کنہی، مکان د ژوند، ترتیب او د موجوداتو د شتون د پارہ بنیادی چوکات جوړوی۔

زمان او مکان (Time and Space) د انسان د تجربی بنیادی عناصر دی، خکہ ہرہ پینہ، عمل او بدلون ہم پہ زمان کنہی واقع کہی او ہم پہ یو خاص مکان کنہی۔ زمان د پینو د تہریدو، بدلون، تسلسل او ترتیب احساس تہ ویل کہی؛ یعنی دا بنایی چہ خہ شے مخکی اوشو، اوس روان دے او یا بہ وروستہ کہی۔ مکان بیا ہغہ طبعیاتی یا ذہنی خاے دے چرہ چہ یو شے، انسان یا پینہ موجودگی لری۔ مطلب دا چہ، کہ زمان د "کلہ؟" پونستنی خواب وی، نو مکان د "چرہ؟" پونستنی خواب دے۔

د زمان او مکان نہ علاوہ نہ تاریخ تصور کہد مے شی، نہ انسانی ژوند او نہ ادبی او ٹولنیز پینہی۔ خکہ خو زمان او مکان صرف د وخت او مقام نوم نہ دے بلکہ دا تصورات پہ اساطیر کنہی پہ بیل انداز کنہی ذکر شوی دی، پہ فلسفہ کنہی پہ بیل انداز ذکر شوی دی پہ الہیات کنہی پہ بیل، داسی پہ مذہب، ادب او پہ سائنس کنہی پہ خیل بیل انداز ذکر شوی چہ د ہر یو تصور جدا جدا دے۔ پہ اساطیرو کنہی د زمان او مکان تصور :

په اساطیرو کېنې د زمان او مکان تصور د علمي او فلسفي فکر نه بېل وي. زمان پکېنې خطي نه، بلکې دايري او تکراري ګڼلې کېږي، يعنې پېښې يو ځل نه بلکې بيا بيا راګرځي او تېر، اوس او راتلونکې يو د بل سره نښتي وي. اساطيري زمان زياتره د ازلي يا مقدس وخت په توګه ښکاره کېږي، هغه وخت چې اتلان او کائناتي پېښې پکېنې رامنځته شوې وي او د ظاهري ساعت او نېټې تابع نه وي. هم دارنګه مکان هم صرف يو طبعياتي ځای نه، بلکې مقدس او علامتي اهميت لري؛ لکه غرونه، مقدس ښارونه او د اسمان، زمکې او لاندې نړۍ درې ګونې جوړښت. په اساطیرو کېنې زمان او مکان يو د بل نه جدا نه دي، بلکې يو بل مکمل کوي، او انسان د مقدسو قيصو او رسمونو د وجې بېرته هماغه ازلي زمان او خاص مکان ته ستنېږي.

"اساطيري فکر کېنې زمان او مکان دواړه د کائناتي ترتيب تابع دي، چرته چې زمان د دوراني تکرار او مکان د تقدس په شکل راڅرګندېږي؛ خو مذهبي او فکري ارتقا سره زمان خطي او مکان تاريخي کېږي"¹¹

په اساطیرو کېنې زمان او مکان صرف طبعياتي نه ګڼلې کېږي، بلکې د خدايانو، مثالي کردارونو او افسانوي پېښو د حالت د جوړولو وسيله ده. وخت کله تېر، کله ورو ښودلې کېږي او مکانونه يو خاص قدرتونه لري چې د قيصې د پېښو سره سم بدلېږي. اساطيري روايتونه د انسان د تجربو، ارزښتونو او اخلاقو د پاره د زمان او مکان د وجې خاص پېژندنې وړاندې کوي.

په فلسفه کېنې د زمان او مکان تصور :

په فلسفه کېنې د زمان او مکان تصور د انساني فکر د بنيادي موضوعاتو نه يو ګڼلې کېږي. فلسفيان دا کوشش کوي چې په دې ځان پوه کړو چې زمان او مکان خپلواک حقيقتونه دي او که د انسان د ذهن پيداوار. ځينو فلسفيانو، لکه افلاطون او ارسطو، زمان د بدلون او حرکت سره د نسبت تشریح کوي او مکان يې د شيانو د شتون چوکاټ بللې دے. نيوتن زمان او مکان مطلق او د کائنات نه مستقل ګڼل، خو کانت بيا دا دواړه د انسان د ادراک بنيادي قالبونه

وگرځول، یعنې انسان له زمان او مکان نه علاوه نړۍ نه شي پېژندلې. په معاصره فلسفه کېنې زمان او مکان یا خو د واقعیت عینې برخې ګڼلې کېږي او یا هم د انساني تجربې او شعور سره تړلي مفهومونه بللې کېږي، نو له هم دې وجې د زمان او مکان فلسفي تصور یو واحد نه، بلکې بېلابېل او جدتي نظریات لري.

"زمان/وخت او مکان/ځای هغه لازمي دي چې زموږ ذهن پرې نړۍ ادرك کوي. دا پخپله د نړۍ بهرني او خپلواک شیان نه دي، خو د انسان د پوهېدو او احساس کولو لپاره ډېر ضروري دي." ¹²

په فلسفه کېنې زمان او مکان صرف د ساعتونو/ګڼتو د پاره نه ګڼل کېږي، بلکې د انسان د فکر او وجود د تجربو چوکاټونه دي. زمان او مکان د انسان د ژوند، پوهې او شعور سره تړاو لري او د نړۍ د پېښو د معنې د پاره لازموونه کوي. فلسفي نظریات دا ښايي چې زمان او مکان مطلق نه دي، بلکې د انسان د پوهې او فکر پورې تړلي مفهومونه دي.

د زمان او مکان ټولنیز تصور :

د زمان او مکان ټولنیز تصور دې خبرې ته اشاره کوي چې زمان او مکان صرف طبیعاتي حقیقتونه نه دي، بلکې د انساني ټولنو له خوا د خپلو ضرورتونو، کلتور، دودونو او ټولنیزو رابطو په رڼا کېنې جوړېږي. هره ټولنه وخت د خپلو دودونو، کاري نظام، مذهبي مراسمو او تاریخي تجربو د مخې ترتیبوي، لکه د کار وخت، رخصتۍ او مقدس ورځې، او هم دارنگه ځای هم یوازې جغرافیه نه ده، بلکې کور، کلي، ښار او مقدس ځایونه خاص ټولنیز ارزښت لري. له هم دې وجې د زمان او مکان احساس د یوې ټولنې نه بلې ته بدلېږي او دا دواړه د انساني ژوند، ټولنیز نظم او کلتوري پېژندنې په جوړولو کېنې اهم رول لري. په دې اړه د ایمائیل دورخايم Émile Durkheim د وېنا مفهوم داسې دے -

" زمان او مکان د ټولنیز حیثیت collective

representations برخه ګڼي، یعنې دا صرف فطري

حقایق نہ دي بلکي د ٽولني له خوا جوړ شوي مفهومونه دي،¹³

په ټولنه کښې زمان او مکان صرف د ساعت او نقشي د پاره نه وي، بلکې د خلقو د ژوند د ترتيب او کارونو د سمون وسيله وي. خلق د زمان له مخې خپلې چارې، اخترونه او غونډې ټاکي او د مکان له مخې کور، بازار او ټولنيز ځايونه جوړوي. ټولنيز نظر مونږ ته دا ښايي چې زمان او مکان د خلقو د ژوند او رابطو د پاره ارزښت لري.

په الهييات کښې د زمان او مکان تصور:

په الهييات کښې، زمان/وخت او مکان/ځای د خدا د ذات او صفاتو سره تړاو لري. په الهييات کښې دا بحث کېږي چې آیا خدا د زمان او مکان تابع دے که د دې دواړو نه اوچت او ازاد دے، او آیا زمان او مکان مخلوق دي يا ازلي. د الهيياتي تصور په بنياد زمان او مکان د خدا د حضور، ازليت او ابدیت له نظره مطالعه کېږي، او هدف يې د خدا د صفاتو او کائنات د جوړښت فلسفي پوهه ترلاسه کول دي.

د الهيياتو تصور خو په هر يو دين لکه يهودي، عيسايي، اسلام او داسې نورو کښې جدا جدا دي خو په ټولو کښې زمان او مکان په اړه دا تصور دے چې الله پاک د زمان او مکان نه اوچت او مبرا دے. زمان او مکان د خدا له طرفه پېدا شوي څيزونه دي.

"Theism is the view that there exists a person who is, in significant ways, unlike every other person. This person, whom we will call "God," is the creator of the entire universe.¹⁴

ژباړه: "د تېيزم دا خيال دے چې يو داسې ذات شته چې يو شخص دے، خو په ډېرو اهمو اړخونو کښې له ټولو نورو اشخاصو بېخي جدا او خاص دے. دې ذات ته مونږ خدا دے وايو، او هغه د ټول کائنات خالق دے."

پہ اسلامي الهيأتو کنبی دا تصور دے چي الله پاک د هر خه نه اول موجود وۀ او دا دنيا هېڅ څيز نه وۀ او بيا به هم داسې وخت راشي چي دا ټول هر خه به نه وي الله پاک به بيا هم موجود وي په قران کنبی په دې حقله بلها اياتونه موجود دي

”هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ“¹⁵

ژباړه "هغه (الله) دے چي اولنۍ دے، وروستۍ دے، ښکاره دے او پټ هم دے؛ او هغه په هر څه پوهه دے."

اسلامي الهيأت کنبی الله پاک د ازل نه موجود وۀ او تر ابد به وي او دا دنيا او هر څه الله پاک په خپل قدرت پيدا کړي دي -

"الزمان حادث ومخلوق وليس قبله زمان أصلاً، ونعني بقولنا ان الله متقدم على العالم والزمان انه كان ولا عالم ثم كان ومعه عالم. ومفهوم قولنا كان ولا عالم، وجود ذات الباري وعدم ذات العالم فقط ومفهوم قولنا كان ومعه عالم وجود الذاتين فقط. فنعني بالتقدم انفراد بالوجود فقط، والعالم كشخص واحد. ولو قلنا، كان الله ولا عيسى مثلاً ثم كان وعيسى معه، لم يتضمن اللفظ الوجود ذات وعدم ذات ثم وجود ذاتين. وليس من ضرورة ذلك تقدير شيء ثالث، وان كان الوهم"¹⁶

ژباړه: "زمان حادث دے او مخلوق دے، او د دې مخکې هېڅ زمان موجود نه وۀ. او له دې وېنا نه چي الله په عالم او زمان مقدم دے دا مطلب دے چي الله موجود وۀ، خو عالم موجود نه وۀ؛ بيا الله موجود وۀ او له هغه سره عالم هم موجود شو. او زمونږ د دې وينا مفهوم چي الله وو، خو عالم نه وو دا دے چي صرف د باري تعالیٰ ذات موجود وۀ او د عالم ذات موجود نه وۀ. او زمونږ د دې وينا مفهوم چي الله وۀ او له هغه سره عالم هم وۀ دا دی چي دواړه ذاتونه موجود شول. نو د «تقدم» نه زمونږ مقصد دا دے چي الله يوازې په وجود کنبی منفرد وۀ، او عالم د يو واحد شخص په څېر گڼل شو دے. او که مونږ ووايو: الله وۀ، خو عيسى موجود نه وۀ؛ بيا الله وۀ

او عیسیٰ هم ورسره موجود شونو په دې وینا کښې یوازې د یو ذات وجود او د بل ذات نشتوالی، او بیا د دواړو ذاتونو وجود ثابتېږي. له دې نه دا هېڅ لزمه نه ده چې د دریم شي وجود فرض شي، که څه هم خیال (وهم) داسې تصور کوي

د خدا ۍ قدرت د ټول کائنات د پیدا کېدو اصل او بنیاد د ۍ زمان/وخت هم د هغه د ارادې او حکمت له مخې ټاکل شوی، ځکه اسمانونه او زمکه یې په شپږو ټاکلو ورځو کښې پیدا کړل. هم داسې، ځا ۍ (مکان) هم د خدا ۍ د تدبیر له مخې جوړ شوی د ۍ، او ټول موجودات په هم دې ټاکلي نظام او ترتیب کښې حرکت کوي. دا آیت ښایي چې زمان/وخت او مکان صرف طبعي یا طبعیاتي حقیقتونه نه دي، بلکې د خدا ۍ د قدرت او حکمت یوه برخه ده.

"وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ" ¹⁷
ژباړه: "او هماغه ذات د ۍ چې اسمانونه او زمکه یې په شپږو ورځو کښې پیدا کړل، او د هغه عرش پر اوبو و ۍ.

"الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا" ¹⁸

ژباړه: "هغه ذات د ۍ چې اسمانونه، زمکه او هغه څه چې د دواړو ترمنځ دي، په شپږو ورځو کښې یې پیدا کړل؛ بیا په عرش قائم شو. هم هغه ډېر مهربان (رحمان) د ۍ، نو د هغه په اړه له پوه کس نه وپوښته.

"اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ" ¹⁹

ژباړه: "الله هغه ذات د ۍ چې اسمانونه، زمکه او هغه څه چې د دواړو ترمنځ دي، په شپږو ورځو کښې یې پیدا کړل، بیا پر عرش قائم شو.

دا آیتونه وايي چې خدا ۍ اسمانونه او زمکه پیدا کړي دي او هر څه یې په شپږو ورځو کښې جوړ کړي دي. دلته د «شپږ ورځې» مطلب دا نه د ۍ چې لکه څنګه چې زمونږ ورځ ده څلیرېشت ګنتې، بلکې د خدا ۍ د پاره زمان د ډېر لوړ او خاص قدرت ښه ده. هم دارنګه، د «عرش» ذکر ښایي چې خدا ۍ خپل ځا ۍ لري چې د نړۍ د ترتیب او کائنات د واک مرکز د ۍ، خو دا ځا ۍ زمونږ د پوهې د عام

خا ۽ نه ڊپر لوڙ او اوچت د ۽. په دې توگه، آيتونه مونږ ته دا ښايي چې زمان او مکان د خدا ۽ په قدرت کښې دي او د کائنات د جوړښت او ترتيب د پوهېدو د پاره د هغه قدرت ښکاره کوي -

په مذهب کښې د زمان او مکان تصور :

په مذهب کښې زمان/وخت او مکان/خا ۽ خاص اهميت لري. زمان/وخت د خدا ۽ د طرفه ټاکل شو ۽ گڼلې کېږي، لکه د پېدايښت وخت، مقدس ورځې، د اختر او جمعې ورځ، او د قيامت وخت. مکان/خا ۽ هم صرف طبعياتي نه، بلکې مقدس گڼلې کېږي، لکه مسجد، کعبه يا نورو عبادت ځايونو. په دې تصور کښې وخت اکثر خطي شکل لري يعنې شروع، منځ او اخر، او خلق د خپل عبادت، مانځه او مذهبي ژوند په ترتيب کښې د دې زمان او مکان اهميت ته توجه ورکولې کېږي په مذهبي فکر کښې زمان او مکان هغه دي چې د انسان د عملي ژوند، عبادت او د ايمان د دودونو لپاره اهميت لري. بيا په هر يو مذهب کښې د زمان او مکان خپل خپل ځانله تصور د ۽ لکه يهودي، عيسايي او داسې نورو مذهبونو کښې جدا جدا تصور د ۽ په اسلام کښې خپل تصور د ۽ لکه داسې -

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ...

ژباړه: لمونځ د نمر لوېدو نه تر شپې پورې وکړئ -

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا...

ژباړه: بېشکه د مياشتو شمېر د الله په نزد دولس مياشتې دي...

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ...

ژباړه: د خلقود پاره د حج اعلان وکړه چې د هر ځا ۽ نه راشي -

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ²¹

ژباړه: او کله چې د دوي ټاکل شوي وخت راشي، نه يو ساعت وروسته پاتې کېږي او نه مخکې.

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي

الْأَبْصَارِ²²

ژباړه: "په اسمانونو او زمکې پېدائش کېنې، او د شپې او ورځې په بدلون کېنې د پوهې لرونکو خلکو د پاره څرگندې نېنې شته۔

دا آيتونه مونږ ته دا بنايي چې زمان او مکان د خدا ې په لاس کېنې دي او د انسانانو د پاره لارښودنه کوي. ورومې آيت د مونځ وختونه د ورځې په ترتيب کېنې ټاکي، چې زمان د عبادت او د انسان د نظم يوه وسيله ده. دويم آيت د مياشتو شمېر څرگندوي، چې کال او مياشتې د خدا ې لطفه ټاکلي شوي، او د عبادتونو او رسمونو د پاره ترتيب لري. دريم آيت د حج د زمان او مکان بيان کوي، چې خلق بايد په ټاکلي زمان او مکان کېنې د خدا ې عبادت او کړي. څلورم آيت دا څرگندوي چې د ژوند اخري وخت ټاکلې د ې او هېڅوک خپل وخت نه شي مخکې يا وروسته کولې. پنځم آيت د ورځې او شپې بدلون او د اسمانونو او زمکې پېدا کول يادوي، چې دا ټول د خدا ې د قوت او ترتيب نېنه ده. په ټوليزه توگه، دا آيتونه مونږ ته دا درس راکوي چې زمان او مکان په اسلامي فکر کېنې د خدا ې د قدرت، نظم او د انسانانو د ژوند د سمون د پاره ځانگړې اهميت لري. په اسلام کېنې د سليمان عليه السلام د بلقيس واقعه، د عزير عليه السلام واقعه، د اصحاب کهف واقعه، او داسې د معراج واقعه د طبي زمان، او طبي مکاني په نوم يادېږي۔

په ادب کېنې د زمان او مکان تصور:

په ادب کېنې د زمان او مکان تصور د انسان د احساساتو، تجربو او تصوراتو د مخې څرگندېږي. زمان صرف يو زماني ترتيب نه د ې، بلکې د قيصو، شعرونو او داستانونو په شکل ژوندی معنا لري؛ تېر، اوس او راتلونکې د شخصيتونو د احساساتو او پېښو په تړاو ځانگړې ارزښت لري. مکان هم صرف طبعياتي نه، بلکې د فضاء، چاپېرچل او کلتوري ارزښتونو سره تړلې وي، لکه غرونه، سيندونه، ښارونه يا کورونه چې د قيصې فضا او چاپېرچل جوړوي. په دې توگه، په ادب کېنې زمان او مکان د انساني تجربې انعکاس کوي او د لوستونکي لپاره د پېښو د پېژندگلو او احساس د چاپېرچل يوه وسيله جوړوي.

په ادب کښې د زمان او مکان په اړه د یو روسي لیکوال میخائیل باختین (Mikhail Bakhtin) اصطلاح چې د Chronotope په نوم ده دا کلمه له دوو یوناني کلمو "Chronos" (χρόνος): وخت (Time) او "Topos" (τόπος) "ځای" (Space) نه جوړه ده چې مرکبه معنا یې شوه د د وخت او ځای په جوړښت د باختین په خیال هر یو ناول، افسانه یا قیصه خپل ځانله کرونیوټوپ لري. کرونیوټوپ (Chronotope) هغه مفهوم دی چې په ادبیاتو کښې د زمان او مکان د ترتیب او جوړښت احوال په ژبه او خبرو کښې ښکاره کوي. دغه اصطلاح د روسي ادب پوهه میخائیل باختین (Mikhail Bakhtin) له خوا په اول ځل استعمال کړې ده. چې په خپله نظریه کښې یې د ژبې او ادب د معنې د جوړېدو یوه اصلي برخه ګڼلې ده. د دې کلمې اصل روسي хронотоп ده، چې له یوناني ژبې نه رااخیستل شوې (= χρόνος: وخت، او τόπος: ځای)، نو کره معنا یې «وخت-ځای» ده. باختین دا اصطلاح په خپل ۱۹۳۷ کال کښې د "Forms of Time and of the Chronotope in the Novel" مقالې («Формы времени и хронотопа в романе») کښې وړاندې کړه. هغه وینودله چې بېلابېل ادبي قسمونه د زمان او مکان بېلابېل جوړښتونه لري، او هم دا جوړښت د هر قسم خاص قیصه ییزه شکل ټاکي.²³

د میخائیل باختین په خیال هره قیصه یا واقعه چې په ناول، افسانه وغېره کښې وي یو ځانله کرونیوټوپ (Chronotope) جوړوي لکه د مثال په طور که یوه قیصه چې د غرونو په یو لړۍ کلي کښې پېښېږي، د زمان فضا د ژمي په سختو ورځو کښې وي، چې شپې اوږدې او ورځې لنډې وي. دلته د کرونیوټوپ مثال څرګندېږي د کلي لړۍ والی او د ژمي سختي نه صرف د مکان او زمان یوه طبیعتي

شکل و پاندی کوي، بلکي د قيصي د کردارونو احساسات، ځانله والي او مبارزه هم څرگندوي. د زمان او مکان دا خاص ترکیب د قيصي ټوليزه فضا ښکاري کوي او په دې وجه لوستونکي د پېښو سره ژور تړاو پېدا کوي. په سائنس کښي د زمان او مکان تصور:

په سائنس کښي د زمان او مکان د تصور نه وړاندې دا ضروري ده چې د نړۍ/کائنات/ مختصر شان تعريف اوکړم. دا څومره انسان چې په دې موجوده سياره اوسيري دا زمکه ده او دې سره سپوږمي نمر او نور په اربونو ستوري چې مونږ ته په نظر راځي، دا ستوري د نمر نه په څو څو چنده لوي دي او چې دا ټول راتول شي نو يوه کهکشا جوړه کړي، چې د يو کهکشا فاصله د يو سر نه تر بله سره په اربونو نوري کالونه ده، او دغه شان په اربونو کهکشاني دي او چې دا په اربونو کهکشاني يو ځای شي نو يو کلسټر جوړ کړي او داسې چې په اربونو کلسټر يو ځای شي نو سوپر کلسټر جوړ کړي او چې په اربونو کلسټر رايو ځای شي نو/کائنات/نړۍ ورته وايي.

په سائنس کښي د زمان او مکان تصور د فزکس له بنيادي اصولو سره تړلي دي. په کلاسيکي فزکس کښي، لکه د نيوتن په نظريه کښي، زمان يو مطلق او يو شان بهېدونکي حقيقت گڼل کېده او مکان يو ثابت چوکاټ و چې ټول اجسام پکښي حرکت کوي، يعنې زمان او مکان له يو بل نه جدا او خپلواک څيزونه وو.

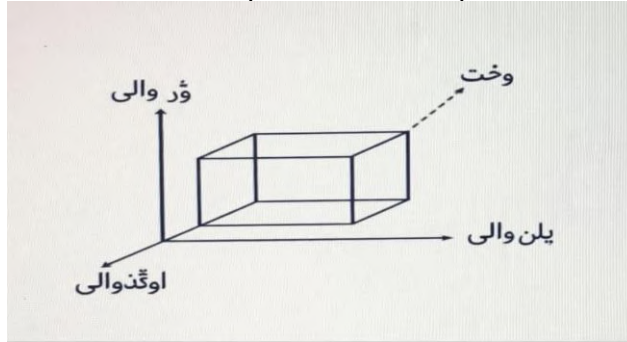
د نيوتن په خيال وخت تل روان دی او په يوه نېغه کرښه کښي مخکښي ځي. که په نړۍ کښي هېڅ ماده هم نه وي، بيا به هم ځای موجود وي او وخت به پکښي روان وي. يعنې وخت له کائنات نه جدا خپل وجود لري. که کائنات ختم هم شي، وخت به بيا هم روان وي. د هم دې د پاره نيوتن د مطلق وخت او عام وخت ترمنځ فرق کوي چې مونږ يې د ساعتونو په وسيله گورو او اندازه کوو.²⁴

د نيوتن خيال تر ډېره وخته پورې خلقو کښي مشهور و چې خو د شلمې پېړۍ په سر کښي د آئن سټاين د اضافيت نظريې دا تصور بدل کړ؛ د آئن سټاين په

خیال زمان او مکان یو د بله نه بیلیدونکي دي بلکې د زمان-مکان (Space-Time) په نوم یو مشترک حقیقت جوړوي چې (Space-Time Continuum) ورته وایي. په دې تصور کښې د خیزونو حرکت، رفتار او کشش ثقل د زمان او مکان په اندازه کولو اثر پرېباسي، نو ځکه زمان هر چرته ته یو شان نه تېرېږي او مکان هم د مادي او توانایی له وجې کږېږي. هم دا وجه ده چې په جدید سائنس کښې زمان او مکان صرف ساده پس منظر نه دے، بلکې فعاله او متحرک حقیقتونه ګڼلے کېږي.

اس طرح آئن سټین نے بتلایا کہ مکاں اور زماناں ایک دوسرے سے علیحدہ اور مطلق نہیں ہیں بلکہ ایک دوسرے پر منحصر اور اضافی ہیں۔ کائنات مکان اور زمان دو مختلف چیزوں پرستال مشتمل نہیں ہے بلکہ اس میں ایک ہی چیز جس کو "مکاں-زمان" کہہ سکتے ہے۔ ہیں پائی جاتی ہے جس میں مکاں اور زمان اس طرح سے گھل مل جاتے ہیں کہ ان میں امتیاز کرنا ممکن نہیں۔ اس کا نتیجہ یہ ہو کہ 19 ویں صدی میں "تین بعدی" دنیا کا جو تصور رائج تھا اس کی بجائے دنیا کے متعلق ہمارا تصور "چار بعدی" ہو گیا ہے۔²⁵

د ائن سټین خیال دا وه چې زمان د مکان نه نه جدا کېدونکے شے دے کھ مکان درې اړخه three-dimensional دے نو وخت/زمان ورسره یو اړخ بعد یا One-dimensional جوړوي چې د شکل نه به داسې شي -

په فزکس اوږدوالی، پلنوالی، او لوړوالی په انگریزي x,y,z سره او T وخت لیکلے شي. په ځانګړې نسبیت تیوري کښې د دوو پېښو ترمنځ فاصله داسې تعریفېږي:

$$(\Delta s)^2 = (c \cdot \Delta t)^2 - (\Delta x)^2 - (\Delta y)^2 - (\Delta z)^2$$

دا فارمولا بنيائي چي زمان او مکان جدا نه دي، بلڪي يو گڏ ڳڻلور بعدي زمان او مکان جوڙوي.

په جديد سائنس ڪنبي خو زمان د مکان سره يو ڄاڻا پيدا شوم ڳڻلي ڪيري او دا وائي چي دا ڪائنات د يوې لوڻي چاودني په صورت ڪنبي مخي ته راڳلي ده چي د دي سره زمان هم پيدا شوم د او مکان هم - او دي لوڻي چاودني ته د بگ بينگ نظريه وائي -

"بگ بينگ يا لويه چاودنه نن صبا د طبعياتو او سائنس ڊپر لوئي موضوع ده او د ڪائنات يا زمان او مکان په باره ڪنبي تقريباً ٽول په دي خبره متفق دي او تر ڪومي چي په يوه نوي بله نظريه د دي بوط ترديد نه وي شوي نو د ڪائنات او موجوداتو باره ڪنبي به هم د دغه چاودني په بنياد خبري ڪيري"²⁶

د سائنس پوهانو دا خيال د چي زمان او مکان هم د دي بگ بينگ يا لوڻي چاودني سره پيدا شوي دي او له دي نه مخڪي نه وو د سائنس پوهانو دا خيال د چي په فضا ڪنبي څومره ڳڻسونه، ماديات، او هر ڇه دي دا د بگ بينگ د چاودني سره پيدا شوي دي ڇيني پوهان لکه پروفيسر احمد رفيق اختر په يو لکچر ڪنبي د بگ بينگ دا چاودنه د قران پاڪ د دي ايات د مفهوم سره ياده ڪري ده -

"أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا"²⁷
ژباړه: ايا هغو ڪسانو چي ڪفر ڪوي، نه دي ليڊلي چي اسمانونه او زمکه يو (سره نښتي) وو، نو موږ دواړه جدا ڪړل؟"
دلته "رتقا" معنا ده يو بل سره، نښتي، او "فتقناهما" معنا ده جدا ڪول يا خپول. ڊپر مفسرين وائي چي دا آيت بنيائي چي اسمانونه او زمکه (ٽول ڪائنات) يو ڄاڻا وو، بيا الله (ج) هغه جدا ڪړل.

پہ سائنسی تصور کنبی د زمان او مکان پہ ارہ دا ہم وئیلے کیرپی چپ کھ
د یو خیز رفتار د نمر د ریا پہ رفتار شی یا د ریا رفتا تہ ورنزی شی نو پہ هغه خیز
به وخت نه تهریپی یعنی د هغه خیز د پاره به وخت او درپی دا خیال د نیوی سائنس
پہ اهمو نظریاتو کنبی شامل دے ۔

نظریہ اضافت Special relativity کے تحت جب کوئی جسم روز مرہ
زیر مشاہدہ رہنے والی رفتار سے غیرو معمولی حد تک تیز چلنا شروع کر دے تو
اس کی حیات بھی حیرت انگیز طور پر متاثر ہوں گی اور زندگی، کائنات اور وقت کے متعلق اس کے
نظریات میں نمایاں فرق پیدا ہو گا۔ روشنی کی رفتار سے یا اس کے قریب سفر کرنے سے جو حیرت
انگیز تجربہ ہو گا اسے Time dilation کہتے ہیں۔²⁸

د ائن سٹائن د نظریہ مطابق وخت داسی خیز نہ دے چپ ہرپی
سیارپی، کھکشا، نورہ فضا کنبی دپی یو شان وی بلکپی دا د مکان پہ کشش ثقل
Gravity او حرکت پورپی ارہ لری کھ د یو خاے کشش ثقل حرکت بدل وی نو د هغه
خاے د وخت تهر بدل به ہم بدل وی ۔

د زمان او مکان پہ ارہ د سائنس تصور دپر خور وور دے چپ پہ دپی کنبی
د نورو سیارو، ستورو، کھکشاگانو او بلہک هولونو زمان او مکان بیخی د دپی
زمکپی د زمان او مکان نہ بدل دے ۔ او دا ہم سائنس پوهان وایی چپ بلیک هول
تہ خو تلل پہ لاکھونو نوری کلونہ عمر غواپی خو کھ بیا ہم یو خیز یا کس لڑ شی
نو د هغه خاے کشش ثقل Gravity دومرہ زیاتہ دہ چپ دلته به پہ سلگونو کالونہ
تیر وی او هلته به یو خو منتونہ تیر وی ۔

"کہ خوک د بلیک هول سرہ نر دپی وی، نو د هغه وخت د لری خلقو پہ
نسبت ورو تهریپی۔ او چپ دپر دپر نر دپی شی، د لری خلقو د نظریہ داسی بنکاری
لکھ چپ وخت بیخی ودر بدلے وی"²⁹

زما د مقالپی د خبرونہ دا بنکارہ شوہ چپ زمان او مکان صرف د ساعتونو
او طبعیاتی اندازہ کولو خیزونہ نہ دی۔ بلکپی دا د انسان د فکر، عقیدپی او کلتور
برخه ہم دہ۔ پہ سائنسی لحاظ، زمان او مکان د کائنات د قوانینو سرہ تراو ہم لری۔

په مذهبي او الهيائي نظر کښې، د خدا ۚ د حکمت او د نړۍ د ترتيب نښه هم ده. په ادبي او کلتوري نظر کښې، زمان او مکان د انسان د یادونو، احساساتو او تجربو ځای هم د ۚ. د هر طرف نه مونږ ته زمان او مکان مختلف مفهومونه راکوي، خو په شریکه ټول مونږ ته د نړۍ او ژوند په ستونزو کښې ښه انځورگري کوي -

په اخره کښې، د زمان او مکان پوهه مونږ ته دا ښایي چې نړۍ صرف د یو طرفه نه لیدلۍ کیږي بلکې دا د انسان فکر، عقیدې، هنر، دودونو او رواجونو سره تړلي دي. د زمان او مکان د مختلفو افکارو زده کړه مونږ ته دا ښودنه کوي چې ژوند، کائنات او انسان د څو اړخیزو تجربو مجموعه ده، او هر فکر مونږ ته د دې په اړه نوې پوهه راکوي -

حوالہ

- 1 - پښتو درياب ، قلندر مومند/فرید صحرايي - ابن ډبلیو ایف پی، پښتور، مخ ۸۰۱
- 2- پښتو اکېډیمي لغت، ډاکټر خیال بخاري، پښتو اکېډمی پښتور پوهنتون، چاپ کال ۲۰۱۸، صفحہ ۸۵۶
- 3 - جامع فیروز اللغات، صفحہ ۱۴۱۲
- 4 <https://www.rekhtadictionary.com/meaning-of-zamaan-5?lang=ur>
- 5 - جدید اردو فکشن میں تصور وقت، ناہید قمر، پی ایچ۔ ڈی مقالہ، نیشنل یونیورسٹی آف ماڈرن لینگویجز، اسلام آباد، ۲۰۰۵، صفحہ ۱۵
- 6 . Britannica. (2025). Time. In *Encyclopaedia Britannica*.
- 7 - پښتو درياب ، قلندر مومند/فرید صحرايي ، ابن ډبلیو ایف پی، پښتور، مخ ۱۲۰۳
- 8- پښتو اکېډیمي لغت، ډاکټر خیال بخاري، پښتو اکېډمی پښتور پوهنتون، چاپ کال ۲۰۱۸، صفحہ ۱۶۵۳
- 9 - <https://www.rekhtadictionary.com/meaning-of-makaan?lang=ur>
- 10 - اقبال کا تصور زمان و مکان، ڈاکٹر رضی الدین صدیقی، اقبال اکیڈمی ظفر منزل، تاج پورہ لاہور، سن ندارد، صفحہ 24
- 11 - جدید اردو فکشن میں تصور وقت، ناہید قمر، پی ایچ۔ ڈی مقالہ، نیشنل یونیورسٹی آف ماڈرن لینگویجز، اسلام آباد، ۲۰۰۵، صفحہ ۲۰، ۲۱
- 12 . Kant, Immanuel, *Critique of Pure Reason*, Translated by Paul Guyer & Allen W, Wood, Cambridge, Cambridge University Press, 1998, A19–A26, pp. 125–135
- 13 - Durkheim, É. (1912). *The Elementary Forms of the Religious Life*. Translated by Karen E. Fields. New York: Free Press, 1995. Chapter 2, pp. 9–18
- 14 - *Internet Encyclopedia of Philosophy*, “God and Time” <https://iep.utm.edu/god-time/>
- 15 — قرآن مجید، سورة الحديد، آیت 3
- 16 - Al-Ghazali *The Incoherence of the Philosophers* A parallel English-Arabic text translated, introduced, and annotated by Michael E. Marmura, Brigham Young University Press • Provo, Utah * 2000, page 31

- 17 - قران مجید، سورة هود - آیت 7
18 - قران مجید، سورة الفرقان - آیت 59
19 - قران مجید، سورة السجدة - آیت 4
20 - قران مجید، سورة التوبه، آیات ۳۶
21 - قران مجید، سورة النحل، آیات ۶۱
22 - قران مجید، سورة ال عمران، آیات ۱۹۰
23 - Bakhtin, M. (1981). "Forms of time and of the chronotope in the novel". The Dialogic Imagination. Austin: Univ. Texas Press. pp. 84-258
24 - جدید اردو فکشن میں تصور وقت، ناہید قمر، پی ایچ۔ ڈی مقالہ، نیشنل یونیورسٹی آف ماڈرن لینگویجز، اسلام آباد، ۲۰۰۵ء، صفحہ ۹۰
25 - اضافیت، ڈاکٹر رضی الدین صاحب صدیقی، شائع کردہ انجمن ترقی اردو (ہند) دہلی، ۱۹۴۰ء، صفحہ ۵۵
26 - تصوف، افسانہ او حقیقت، سعد اللہ جان برق، اعراف پرنٹرز، محلہ جنگی پینسور، چاپ کال ۲۰۱۷ء، صفحہ ۳۹
27 - قران مجید، سورة الأنبياء، آیت 30
28 - جدید اردو فکشن میں تصور وقت، ناہید قمر، پی ایچ۔ ڈی مقالہ، نیشنل یونیورسٹی آف ماڈرن لینگویجز، اسلام آباد، ۲۰۰۵ء، صفحہ ۹۳، ۹۰
29 - Misner, C. W., Thorne, K. S., & Wheeler, J. A., *Gravitation*, 1973, Chapter 25, Section 25.2, p. 656.